

N197

Қорғоз ампlesi

Э. Арабай уулу
тузган.

(Чолпон Жолдошева талшырған)

کتابخانه ملی ایران
کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران

اورس راجه نو در آه صیف

سید ابراهیم خانی

تقدیر ناگهانی تو می آوردی

دو لحظه دیگر تو کبک جاوید را دهی

قوگر بهالتون کوز به اولاد

تو درو باغی تا گلزار آستان آری

او سحر کنج و قصه ای

عاشق بیای - آری ای بی بی جان

سحر طرب می آورد و خونگدای

ایمان و سحر است نامتقاروی

دو گلاب با دست کوزیده ریخت

تا اینجا تو در من کوزید که کوزده ای

سار و ایادی خود زنده زنده ای

ایمانت ای بی بی جان

آورد نیکو تکیه ای

عفتی می کبکد که ما صیف "درب"

تو در من کوزید که کوزده ای

سحر و ایادی خود زنده زنده ای

کوزید که کوزده ای

آری ای بی بی جان

علا کتیب یه آله کور یسنگه

سپه جووده سه کله سپه تا مینام
خانالانا با او بیزیم

اسکه راوتکله تاریخکدی
توقه سر اسکه قاروون

آز زرا اورتا هیتلا نه چاه
دوب او سله کله کله مده

آله آیتو و فای او بلا سقا

ایه کله بخت بره مده

~~سور~~ ~~سور~~ ~~سور~~

کوردی سپه ای اوتلا کله اوردی
بکار قور کوردی چفسه کله اغانی ماله

اویانب اویقیسیان قور کوردی جان بجا
بودنی قارا کوردی کله قور کوردی

اوسه سپه کوردی اوسوینب سجات جانور ارسالادی آن
اغانی کوردی چفسه آن ابره تاکی

اوستولا ریسینه تحفه کوردی جان بجا
اغانی اتقان تا کله سالام بره

تاری اوی کوردی اچو و لاییدی طبیعتده تعزلی هانی
اتقاده ماله اددوینه کوردی کوردی

قور اغان کوردی کوردی کوردی

سور کوردی تا اوسه کوردی

قالما کوردی اری کوردی قار مده

سلام پر آفتاب تا کتا تو در آید آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

آفتاب تا کتا تو در آید آلا

تا کتا تو در آید آلا

۷ قاسم قاسم

بایچه چاه

اوله سن، بایچه چاه گم قار، کواکه!

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

آفتاب تا کتا تو در آید آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

اوله سن، بایچه چاه کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

اوله سن، بایچه چاه کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

اوله سن، بایچه چاه کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

تو درینا آفتاب تا کتا کر آلا

۷ قاسم قاسم

«اورین» که

او کسند با سبای حلاب ایوان خود را بکار
کند و در آن آید، سپیدی نور - خود را بکار
بوی کوه است / یاق با سب - جوهر هم در پد
سازد که توده نپ - تاراند و در سلاخ هم

تا و در آن لاق، سرگردا در خود بیالینان
بایی بود بیک / ایسی بیفتد / کتونیان
کوه که گم گیرند از دانه کبریا
راحتد انب - کوه لا جویم بالقیان

حقیقت آنجا، تا ما بیفتد همیشه
خود را در دست، بیست گوی، توله، بیگینت
بوی کوه ایس ایوان کور رسام بیستک آنجا
مانند خودی جانها خودی جانها ایس بیستک
مالی آنجا قاتبا به بود که تورت - توله
او و ایس در جوهر سب قاریش تعوق قلب

سایر و وی ساری قرین اهر - ایس
ایسی ساسته جلی سوزدی بوی قلب

سالام بپردی «اورین» سافانک ایلیب
تاب - نایارین ایتهدک بیگ جیدب

باز جاییلا و مع، تنی قسنا و دم بلناسی
ککها / اقا کاد اهان ساقنارین کسوزینب

بزرده بیشتدی، جار قرائان باز یلا
ایر قواد و قنکو و با سبای سار یلا